

Előfizetési díj:
Helyben: 3 frt. 60 kr.
Felvére 4 frt. 50 kr.
Postán küldve: 2 „ 30 „
Egyes szám 10 kr.

ALFÖLDI HIRLAP.

Megjelen hette-
nként 2-szor.
Hétfőn, Szerdén
és Szombaton este.
Szerkesztő: Kádóczy
vital-szállás:
Plácson, gróf
Dégenfeld-há-
sban az emeleten.

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit sorért 5 kr.; többesre vagy terjedelmes hirdetésekért arányos adatik. **Alapkiadóhivatala** a gr. Dégenfeld-házban és **Telegr. K.** Lajos közp. kereskedése; **Pesten:** Zeisler M. irodája királyi...
A kiadó: Lang Lipót „Internationale Annoncen-Expedition”; **Bécsben:** Haasenstein és Vogler; **Oppelein:** A.; **Naffles:** Hermann; **Mosse:** Rudolf.

Az országban divatozó különböző arányosítási kulcsoknak nálunk miként kellett alkalmazása.*)

A közös birtokviszonyok rendezése feletti tanácskozás sehogy sem akar előrehaladni. A közlebbi szombaton azon tárgy felett a közigazgatási bizottság talán már az ötödik ülését tartotta és még sem tudta a bizottság, némely tagjainak rendszeresen elmélkedése és elmeszálásai miatt, a tanácskozást a rendes mederbe belevezetni.

A bizottsági tagok nagyrésze a maga saját vagyoni, családi, stb. s egyéb ilyen viszonyából indul ki, a szegénységre, az egyik vagy másik néposztály elkeseredettségére hivatkozik, a helyett, hogy alapos számításra és megállítható jogilag sarkalló tervekkel részletezett számítású javaslattal állna elő.

E cikk írója a legközelebbi gyűlésen azt szorgalmazta, miszerint mondassék ki már valahára az: hogy a küldöttségi munkát elfogadják a részletes tárgyalás alapjául; vagy ha az a tárgyalás alapjául el nem fogadják, akkor az el nem fogadók készítsék annál jobb s alkalmasb terjedelmű és egy egész jó összefüggő dolgozatból, csak egy-egy darabot kiharaptak és a felett aztán, a jogi alap kikeresése s felállítására nélkül derűre-borúra elmélkedtek. Volt, a ki azon véleményt hangoztatta, hogy az egész közös birtokállapot csak maradjon a mostani rendezetlenségben; a másik csak a külső-legelőt akarja rendezni; a harmadik a kisjóság számát a nagyjőséghez arányosítva, lejjebb akarja szállítani; mások a külvárosi lakosok részességét követelték, stb. Egyszóval, a bizottság egyes tagjai többnyire annyit s olyan egyes különböző kérdésekről beszéltek, a melyek a bizottsági dolgozatnak már egyes részleteire, egyes pontozataira tartoznak.

Ha tehát a tanácskozásban előre akar valahára a közigazgatási bizottság haladni, akkor legelőször is azt kell eldönteni: hogy a 12-ös küldöttség munkáját elfogadják-e a részletes tárgyalás alapjául vagy sem; — ha el nem fogadják: kell-e a helyett más munkát készíteni vagy sem; ha kell: kik készítsék azt el?

A tanácskozás azért nem bír sehogy is előre

*) Lásd az e tárgyra vonatkozó előbbi cikkeket az 5., 6., 8. s 9-dik számokban.

haladni; mert a bizottság nem jogtudó tagjai a küldöttségi munkát jogi alapszabataival és vezérelvi kérdéseivel sehogy sem képesek tisztába jönni; hanem ahoz csak a magok saját egyéni tájékozottságuk, felfogásuk, vagy éppen érdekeltségük ösztönzéseit képest szólanak hozzá; és arról nem bírnak szabatos és kimerítő ismerettel: hogy más hatóságokban s községekben a közös javak arányosítása, micsoda vezérelvek és jogszabályok szerint vitettek keresztül.

Az országos törvények által eddig elrendelt arányosításokra nézve: kiindulási pontul, jogalapzatul és ezen sarkalló arányosítási kulcsul:

- 1-ső sorban a belső telki állomány;
- 2-dik sorban a tetleges belső s külső birtok állomány vétetett fel s alkalmaztatott.

Nálunk is tehát a felett kell elvileg megállapodásra jutni, hogy e jogilag többnyire országosan elfogadott két-féle arányosítási kulcs közül, mind a kettő-e; vagy csak az első alkalmaztassék e nálunk is; vagy az első kulcs a belső-legelőre és faizásra nézve, a második kulcs pedig a külső-legelő arányosítására nézve elfogadtassék.

Továbbá, ha a belső-telkek elfogadtatnak arányosítási kulcsul, akkor meg kell azt is határozni: hogy a belső-telkek utáni tartozmányokkal ellátott belvárosi telkekhez micsoda jogi viszonyul vétessenek fel a külvárosi, az ugynevezett zsellér-telkek arányosítási tényezőül.

Mi azt hisszük, hogy miután a fentebb kijelölt két-féle kulcs alkalmaztatott hazánkban legnagyobb részben az arányosítások keresztül vitelénél kulcsul: nálunk is éppen azok alkalmazhatók legelőször: azokat kell alkalmazni a keresztül viendő arányosítás kulcsul, miuthogy azok helyi viszonyaink jogi és gazdasági körülményeinek s kívánalmainak legjobban megfelelnek; azokra legelőször illenek.

A hadi események fontos mozzanatai.

— Chanzy hadserege folytatja visszavonulását nyugati irányban. Főhadiszállása 19-kén Vitreban, Laval és Rennes közt volt, hová a fővezér kivásárgára Gambetta és Laurier is megérkeztek. Egy magánújsírat szerint Gambetta ismét Aurelles de Paladinenak ajánlotta fel a nyugati hadsereg fővezérlétét, ki azonban ez ajánlatról még nem nyilatkozott.

— Bécs, jan. 21. A mai „Tragespresse” egy 20-kán kelt bordeauxi sürgőnyt hoz, mely így hangzik: Rendkívüli uton Párizsból ideérkezett kormányhírek konstatálják, hogy Trochu tegnap tett kirohanásban az 5. és 11-ik porosz hadtest ellen jelentékeny eredményeket vívott ki, a porosz útegek Malmaisonnál

szétromboltattak s Reuil állomás elfoglaltatott. A poroszok veszteségei óriások, a francziáké igen jelentékesek. Vinoy táb. vezette a kirohanást. (Reuil a Mont-Valerientől fél mérföldnyire a Szajna balpartján fekszik.)

— Berlin, jan. 20. A „Staatsanzeiger” közli Bismarck grófnak a párisi svajzi követséghez intézett azon válaszsürgőnyét, melyben a diplomatai testületnek Páris bombázása ellen tett felszólalásaira válaszol. E sürgöny mondja: Ezen felszólalás nem meríti alapját a népjogból, mivel az északnémet kormány két jegyzékben utalt a Párisban való tartózkodás veszélyeire. Az ostrommunkák folyamán tovább haladását nem lehet mindig előre bejelenteni és Páris bombázására mindenkinek készen kelle lennie. A semlegeseknek hónapokon keresztül volt alkalma Páris elhagyni. A diplomatai testület tagjainak nemzetközi udvariasságból ezen kedvezmény továbbra is fen fog tartatni; a többi semlegesekre azonban jelenleg nincs más menekvés, mint Páris városának kapitulációjára.

— Brüssel, jan. 19. Az „Echo” írja, hogy Párisban a porosz bombák által véve naponként 15 ember esik áldozatul. Számos malom halomra lövették, mi az orlést felette hátráltatja; az eddigi égések könnyen elnyomattak.

— Rennes, jan. 20. Csak 30.000 ember érkezett ide Chanzy seregéből. Rennes elsánczoltatik.

— Brüssel, jan. 19. Favre az angol kormány sürgetése dacára sem megy Londonba, ha a poroszok Páris bombázásával fel nem hagynak.

— London, jan. 20. E hó 13 kán Uj-Yorkból 6 amerikai gőzös indult Bordeauxba 24 teljes tábori ágyúteggel.

— Bécs, jan. 21. A 7. porosz hadtest Besançon felé nyomul, hogy Bourbakit visszavonulási vonalán elvágja. Abbevillenél heves harc volt. Werder előrenyomul.

— Bordeaux, jan. 20. (Hivatalos.) Arrasból jelenti a mai napról Faidherbe tábornok: 19-dikén Saint Quentin körül elkeseredett csata volt. A francziák egész estig megtarták a hadvonalat; később azonban a katonaság kimerültsége miatt nem voltak képesek állásaikat megtartani; hogy tehát Saint-Quentin városát ne tegyék ki a bombázásnak, a visszavonulás Saint-Quentin megett egy pontra elrendeltették. A francziák vesztesége súlyos; de a németek még többet vesztek.

— Berlin, jan. 21. (Hivatalos.) Versaillesből jelenti 20-ról: Itt ma d. u. 2 óráig minden csendes; a csapatok azonban mindkét részről résen állnak. A németek vesztesége a 19 ki kirohanásnál mintegy 400 ember; a francziák vesztesége oly jelentékeny, hogy azok 48 órai fegyvernagyvást kértek. 500 fogoly került.

„Nagyon szívesen hallom!” viszonzá Leonie, a lehető legnagyobb előzékenységgel.

„Mostoha testvéremnek, Döringnek, egészsége miatt nevével, egy időre melegebb égbajlat alá kellett költözni, felkért, hogy leányát, Helénát azon időre vegyem ide... Heléna egy kedélyes, ártatlan, vidám leányka, a ki bizonyosan csak jó kedvet hozhat e házba; ha tehát te nem ellenzed, én még ma írok, hogy Helénát szívesen elfogadjuk körünkbe.”

„Akaratodat teljesen helyeslem” — szóla Leonie tettetés nélküli őszinteséget mutatva; ... s a mint a reggelizést elvégezték, Arnold azonnal elisietett, a levelet megírni.

Leonienak nagyon felöltött az, hogy férje szembenőleg halvány volt, ... a mi arról tanuskodott, hogy ő tegnap este óta, mélyen beedződött lelki fájdalmakat szenvedett át... Ő váiában rendkívül szerencsétlennek látszik... Köteles vagyok neki, az életet minél kellemesebbé tenni igyekezni, „sohajtott fel nemes hével, az emelkedett érzelmű és tiszta lelkületű nő.

(Folyt. köv.)

Visszatekintés a múlt évi gyümölcs-kiállításra; s egy évi izelés eredménye.

Múlt évi kiállításunk piros almái és szép körtéi, már csak úgy elmosódva tűnnek fel emlékezetünkben. De még sem lehetett arról tájékozólólag szólni a közönség előtt, míg annak eredményét, az izelést be nem fejeztük. Miután azonban ez megtörtént, szükségesnek látom arra egy visszapiantást vetni, nem csak azért, hogy értéket eredményeivel bizonyítsam be, hanem azért is, hogy a közönségnek a valfajok beszerzése tekintetéből, némi tájékozással szolgáljak.

Utóbbi kiállításunk főképp abban ütött el a megelőzőktől, hogy míg eddig városunk volt azokon legin-

TÁRCZA.

A második szerelem.

(4-dik közlemény.)

„Ime, a tüntetni akarás nélkül, híven előtűkrözve bevallott multból átérthetted, hogy én önzés nélkül mélyen szerettelek; s épen ezért szenvedélyes érzelmeim felett uralkodni tudtam; és mégis ime most micsoda jövő várakozik reám?! E fájó feljajdulással fejezte be Arnold férfias önruralommal lebeszelt vallomástételét.

„Ottó kériek! Ó ne! ne beszéj így... Még minden jóra fog változhatni!” kiálta Leonie, lelke mélyeig megrendülve.

„Talán azt gondold, hogy én bennem nincs meg az a férfias büszkeség, miszerint azt követelem: hogy azon nő, a kit én hitvestársamul választottam, rokonszenvből, ne pedig csupán helyzet kényszerűségéből, vagy mellékes számításból, vagy épen szánakodó kötelességérzetből, önmegtagadó érzésekkel, éjjen oldalam mellett s legyen sorsom és jövőm állandó osztályrészesese... Ha nem tudtál szeretni, miért bilincseléd hozzáam személyedet, miért tettél engemet sorsod rabjává, mert ugyan mi is lehet annál iszonyatosb, de egyuttal nevesesebb sors, egy nemesb önérzetű férjre nézve, mint midőn azt kell tudnia, sőt épen arról van meggyőződve, hogy hitvestársa őt nem szereti, őt lelkiileg meg nem érti; hanem csak azért él vele egy fedél alatt: mert ezt a helyzet, az illem, vagy polgári intézmények így követelik. Az ilyen életmód gyötrelmet én nem vagyok képes elviselni... Én szívem követelődéseit igyekezni fogok elhallgattatni... Szerelmedet nem fogom kizsarnoki igyekezni... És ha továbbra is

együtt kívánsz velem élni... rajta leendek, hogy mint jóbarátok megférjünk együtt.”

Leonie e sokatmondó meztelen nyilatkozattétel szinte kétségbejette. Ő a legnagyobb felizgatottsággal ragadta meg férje kezét; de görcsösen vonagló ajkait nem vala képes megnyitni, hanem csak szemeiből tükörözöttek elé a megbánásnak a miatti nagy fájdalmi, hogy férje ilyen vallomástételre kényszerült.

„Én most visszaadom gondolkozásmódomra és érzelmeidre nézve nekéd a teljes szabadságot; s csak azt követelem tőled, miszerint irántam másféle érzelmeket ne akarj tettetni, mint a milyeket valósággal érzesz... Én tudok várni; és lehet hogy még megelőldik viszonyunk az igaz szerelemre.”

Ez elhatározó ítéletmondás hallására Leonie szinte ájultan roskadt össze; és jó sok idő telt el, míg teljesen ura tudott lenni érzelmeinek és eszméletének.

„Ó jól érezvén azt, hogy önmaga az okozója ezen visszas helyzetnek... nem mert mentegetőzni, mivel lelkiismerete azt sugallotta, hogy a mentegetőzés egyuttal reá nézve önvádaskodás volna; hanem néma halgatagsággal, csak kisírta magát; ... azután bűnbánó töredelmességgel emelte férjére szemeit; ... s fájdalmas önmegadással tűrte el, hogy férje őt saját szobájába vezesse át... és itt csakhamar magára hagyja.

Képtelenség volna leírni azt a mély lelki küzdelmet, melyet a két házastárs ez éjjel egész addig... míg a reggelizésnél ismét találkoztak egymással, — kiállott; ... átéli.

Arnold ekkor belépve, komoly szelidséggel üdvözölte Leonie-t, a ki az álmatlanul átkinlózott éj kimerültségével ült a pamlogon.

„A mindkettonkre nézve nyommasztóleg kínos helyzet enyhítésre s felderítésre végett nekem egy javaslatom volna,” szakítá csak hamar félbe Arnold a gyötrelmes némaságot.

— Brüssel, jan. 21. Az „Étoile belge“ megerősíti Faidherbe visszavonulását, ki d. u. 2 órákor törzskarával Cambraiba érkezett. St. Quentin több ponton ég. A francia északi hadsereg vesztesége igen nagy. Ochsenheim tk. parancsnoki állomást nyert a francia hadseregben.

— Lille, jan. 20. Egy Párisból 18-kán reggel felszállt léghajó mely Hollandiában esett le, jelenti: A bombázás sok anyagi kárt okoz; de kevés embert ölt meg. A lakosság szelleme kitűnő.

— Versailles, jan. 20. Saint-Quentin még 19-kén este, a pályaudvar megrohanása után elfoglaltott. A városban 2000 sebesült franciát találtak; a meg nem sebesült foglyok száma hét-tíz ezer. Hat ágyú vétetett el. Minden jel arra mutat, hogy a francia hadsereg nagyobb feibomlásnak indult. Az első hadtest csapatain kívül résztvettek a közelébi csatákban Lippe száz tabornok csapatai is.

— Berlin, jan. 21. A mai esti lapok tudósítást közölnek Versaillesból a királynak császárrá kikiáltása felől. A német hadsereg valamennyi ezrede képviselve volt; zászlók az oltárt vették körül; Bismarck olvassa fel a proclamációt; a király egy beszédet tartott; a bádénai nagyherceg felkoszlott a császárt. Bismarck altábornokká nevezetett ki.

Debreczeni napló.

○ A reformátusok debreczeni főtanodájában az akadémiai tanfolyamokban az 1870-ik iskolai év első felét berekesztő nyilvános szigorlatok: febr. 15-től mártius 1-ig tartatnak meg. A magán joghatóság vizsgatételére pedig mártius 1, 2, 3 és 4 dik napjai tüzetnek ki. Debreczen 1871. jan. 22.

A főiskola igazgatóság.

□ A debreczeni ügyvédek egyesületének decz. 28-kán tartott közgyűlése az első-folyamodási bíróságok szervezése kérdésében egy nyilatkozatot készített, melyben többek közt ezek foglaltatnak: A mily elismeréssel fogadtuk a m. kir. igazságügyminisztérium azon eljárását, mely szerint eredeti tervezetétől, a törvényszékek nagy számát illetőleg, készséggel ellátozt, ép oly megdöbbenéssel hatott reánk ugyanannak részéről az országos képviselőház huszonötös bizottsága előtt tett azon nyilatkozat, miszerint a törvényszékek tervezett száma leszállításának az egyes bíróságok hatásköre nagymértvű kiterjesztését kellend maga után vonni. Mert nálunk az egyes bíróságok illetősége már eddig is oly nagy terjedelmű, hogy annak még nagyobb, különösen pedig az érdekelt nyilatkozat szerinti hatatlan kiterjesztése a társas bíróságokat, — a melyekben pedig az összes szakközöség Európa szerte a főbizalmat helyezi, — teendőik legnagyobb részétől megfosztaná és azon reform törekvést, hogy az első fórumon is társasbíróságok itéljenek, semmivé tenné. És mi a valódi reform létesítésének legyőzhetlen akadályát látjuk abban, ha az egyes bíróságok a társasbíróságok felett túlsúlyra emelhetnének; a mi pedig az egyes bírák hatáskörének tervezett kiterjesztése által mulhatatlanul bekövetkeznék, mert kétségtelen, hogy az 5000 frtot, vagy 50 holdat megvaladó perek száma, melyek ama nyilatkozat szerint a törvényszékeknek fentartatónak, nálunk aránylag igen csekély, míg az egyes bíráknak ama tervezetnek képest leendő illetősége, a peres ügyek legnagyobb részét magához vonná. Az egyes bírák és társasbíróságok illetősége közt ily arányt s hasonlatot az európai comparatio terén feltalálni nem is lehet, mert az európai államokban az egyes bíróságok illetősége, — a határtalan összegekig

való bíráskodás, mit több esetben jelen perrendünk már megenged, kizárva, — rendszerint 100—200 frt. — így Franciaországban 200 frank; Belgiumban 300 frk; Badenben 100 frt, sőt magában Angliában, hol pedig a bíró eljárásához a kivétel nélküli szakértelmén, a megvesztegethetlen sajtón, a bírói önállóság egyik alig nélkülözhető kellékén, mely nálunk ez idő szerint nem létesíthető, t. i. a nagy fizetésen kívül, az ott már sikeresen alkalmazható esküdtsek nyújtja a biztosítékot, — mai napig is 50 font sterl. De a törvényszékek száma egyáltalán nem is szándékolatik annyira leszállítani, hogy e miatt a járásbíróságok szaporítása mellett, az egyes bíróságok mostani, különben már eddigelé is oly sajnosan érzett széles hatáskörének a peres ügyekben kiterjesztését indokolni csak tavoról is lehetne, mert az országos képviselőház huszonötös bizottsága által tervezett törvényszékek száma is nagyon elegendő arra, hogy a törvényszékek, kellő szervezet mellett, az eddig hozzájuk tartozott peres ügyeket elláthassák; és ezt annál inkább sikeresen tehetik, mivel az ugynevezett bírósági perenkívüli és a végrehajtási ügyek intézésétől, melyek az ítélőbíró tisztéhez csakugyan nem tartoznak, igen helyesen felmentve lesznek; csak az szükséges, hogy a törvényszéki székhelyek jól választassanak meg a terület-elosztás czéjának megfelelőleg történjenek. E tekintetben, fentebb érdekelt észrevételeink kapcsában nem mulasztatjuk el a döntő körök figyelmébe orvoslás végett ajánlani azon, a törvénykezés terén alig képzelhetett s a lapokból tudomásunkra jutott körülményt, miszerint Bihar megyében két törvényszék felállítását tervezetvén, egyik Debreczenben, másik N.-Váradon: míg a debreczeni törvényszékhez Debreczenen kívül csak két szerény járás, addig a n.-váradai törvényszékhez, a n.-váradai járáson kívül, tíz-három járás szándékolatik csatoltatni. Ily hatatlan arány-elosztás, hogy minden egyébre, csak a törvénykezés jogos igényének kiegészítésére nem szolgálhat, mutogatni felesleges.

Másik körülményt, mit szinte figyelembe ajánlani köteleességünknek tartunk, az, hogy habár azon tervezet, miszerint az országban példátlanul, Debreczenhez egy-egy állomásra, a debreczeni törvényszék hatáskörének, Debreczen város jelentősége semmibevételével, igen kis térre szorításával Szoboszlón és Bősörményben is törvényszékek felállítását szándékolatik, annyiban eljett, hogy a szoboszlói törvényszék eszméje felhagyatott; de még most is, Bihar megyének a fentebb érdekelt rendkívül aránytalan felosztása mellett, a bősörményi és nyiregyházi törvényszékek felállítását tervezetvén: három törvényszék czióztatik egymásra helmozatni, holott, ha különösen már Nyiregyháza állítatik fel egy törvényszék: e mellett és a debreczeni törvényszék mellett egy harmadiknak, melyen a Debreczenti egy állomásra fekvő bősörményi törvényszék, szervezését, — akár a terület s népesség, akár az ügyforgalom tekintésük, az egyedül figyelembe vehető igazságügy szempontjából, ha csak az igazságszolgáltatás czéljával s érdekével merőben eltekintve azon tévfigalmat, melyet a huszonötös bizottság sem fogadott el, helyeselni nem skarnók: hogy s közigazgatási székhelyeik, minden körülmények közt, sőt azok ellenére minden esetre törvénykezési központul is kell szolgálni, — indokolni képtelenség, annál inkább, mivel mind maga Bősörmény város, mind a hozzá csatolható vidék népeisége Debreczen piacára van utalva s azzal naponként érintkeznie kell s a legjelentékenyebb községeknek a forgalomból kifolyólag Bősörményben megállapodásuk nincs is, nem is lehet; maguknak épen a hajdu-városoknak pedig egy része, ugy fekvésénél, mint a vasutnál fogva hasonlít

hatlanul inkább Debreczen, mint Bősörmény közelében van. stb. stb.

○ A következő sajtóságos címzésű levél érkezett közelebb városunkba: „Tettes: Hortobágyi Újság Szerkesztőségnek per Debreczen Hortobágyon.

○ A nőegyleti bál bevételei:

Báli-jegyekből 610 frt.
Felül fizetésekből 141 „

Összesen bejött: 751 frt.

Bálra tett költség, számlák szerint 104 frt.

E szerint tiszta jövedelem 647 frt.

Debreczen 1871. január 22.

Gróf Bethlen-Mikó Róza,

elnök.

Kola Jánosné,

báli-pénztárnok.

Kacs Kovács-Kolner Teréz,

báli-pénztárnok.

Felül fizettek: Gróf Péchy Manó 36 frt; Weinberger Eszti 3 frt; Rott Lipót 3 frt; orvos Deutsch Ferencz 1 frt; özv. Schwarz Sámuelné 3 frt; Komlóssy Imre 2 frt; Komlóssy Imréné 1 frt; Komlóssy Arthur 1 frt; Schwarz Imre 3 frt; özv. Kolner Ilyésné 20 frt (az árvaház számára); Kacs Kovács Ivánné 3 frt; Nagy Amália 3 frt; Scheer Benő 1 frt; ügyvéd Váradi Imre 1 frt; ifj. Szathmáry Mihály 5 frt; Bloksay József 8 frt; Szepessy Antal 4 frt; Nánássy Ferenczné 1 frt; Hegyi Mihály 1 frt; Márton László 7 frt; Szabó-Lichtenstein Janka 1 frt; Budaházy Istvánné 3 frt; gr. Forgách Kálmánné 1 frt; báró Huszár Sándor 3 frt; özv. Bay Gáborné 4 frt; Göttl Mária 4 frt; Kubinyi-Draveczky Ilona 5 frt; Vas Pálné 2 frt; Török Pálné 2 frt; Kaffka Károly 1 frt; Almásy Pál 3 frt; Telegdi Ilona 5 frt. Összesen 141 frt.

— Meghaltak: jan. 20. hatvanu. Fehér Bálint f. Bálint 3 nap. ránggörcsben; csapó. Pakozdi Jánosné f. János 1¹/₂ é. béllobban; czeglédú. Koszta Lajos f. Lajos 3 é. torokgyilkban; czeglédú Tóth Ferencz 1. Erzsébet tudósvadásban; csapó. Szegedi Gábor 1. Róza 2 het. bélgörcsben; ja n. 21. hatvanu. Daku János 1. Juliánna 13 napos ránggörcsben; közkór. Fülöp Jánosné Kiss Mária 85 é. elgyengülésben; közkór. Kántor János 47 é. vízkórban; czeglédú. Kalló Lajos f. Lajos 5 hón. béllobban; péterfau. Kocsis György f. György 3 hón. agyvérzésben; ja n. 22. csapó. Bogyó Péter 1. Juliánna 3 hón. tüdőlobban.

□ A deb. ref. főiskola építésére adakoztak: III. hatvan-utca 1-ső tizedéből: Fehér Herman 5 frt; Rác Dániel 1 frt; Goldstein Mór m. v. 1 frt; Siberman Joáchim m. v. 1 frt; Majer Ferencz m. v. 1 frt; özv. Kenesey Antalné 5 frt; Liptay Sádor 2 frt; Simon Ferenczné 20 frt; Veis Lövi Henrik m. v. 1 frt; Mezey Károly 1 frt; „Első magyar ált. biz. társaság fő-ügynöksége“ 10 frt; néh. Farkas Ferencz örökössei 10 frt; Buday Ferencz 1 frt; Stegmüller Sándor m. v. 10 frt; Gyürky Sándor 10 frt; Boros Sándor 1 frt; Lövenfeld Adolf m. v. 1 frt; özv. Füvesy Józsefné m. v. 1 frt; Olah Károly 5 frt; Murakózi Károly 3 frt; Szép Sádor 1 frt; Györfly Károly 2 frt; özv. Koszorus Ferenczné 2 frt; ifj. Jeney József 1 frt; Vikol János m. v. 1 frt; Biró János 2 frt; Lisztes János 50 kr; Szegedi János 2 frt; Blau Rudolf m. v. 30 kr; Silberstein József m. v. 2 frt; Szentpétery János 2 frt; Gerébi Fülöp m. v. 5 frt; dr. Tegze Imre 10 frt; Székely József m. v. 1 frt; Weis Ferencz m. v. 2 frt; Müller Bálint 50 kr; Nagy Mihály 1 frt; özv. Szakszay Józsefné 50 kr; id. Ducsóczy Pál m. v. 2 frt; özv. Hamar Jánosné 1 frt; Szanka Sándor 2 frt; Papp János m. v. 40 kr; Ujvári Juliánna 50 kr; Kiss András tanár 5 frt; Szilágyi SÁ.

kább képviselve, most azt inkább országosnak mondhatjuk; amennyiben a kiállított tuljonyó számát a vidék s az ország különböző vidékei szolgáltatják. Eonélfogva sokkal tanulságosabb is volt az, az előbbieknél; mert nemcsak sok új, még eddig nem ismert válfajokkal ismertett meg bennünket: hanem bepillantást is engedett tennünk, a különböző vidékek pomológiai előhaladásába; s egyszerűsöd lehetővé tette megítélésünk, hogy melyik válfaj, melyik vidéken diszlik inkább s hol otthonos. Nem szükséges pedig megjegyezni, hogy ez mennyire szükséges, a gyümölcsészeti ipar kifejtése s haladása tekintetéből. Mert hasztalan erőszakoljuk azon válfajok természetét, melyeknek sem talaj, sem éghajlat nem kedvez.

Megjegyzendő, hogy a múlt év azon gyümölcsfajok közül, melyek őszszel voltak kiállíthatók, főképp az almára volt kedvező. A körte sokkal kevésbé diszlett; mindazáltal ebből is gyönyörű példányok voltak kiállítva: de az almák ezeket kifejltség tekintetéből, sokszorosan meghaladták. Őszibarack oly kevés volt, hogy alig érdemel említést, szinte így voltunk a dió, mogyoró és noszpolyával. A szőlő is gyengén volt képviselve. Voltak ugyan egyes kiállítóknak szép gyűjteményei; de a tökéletlen beérés miatt, csaknem izlehetetlen állapotban. Ugy hogy ezekről nem is szólva, egyedül az alma s körte kiállításokat vehetem bouczkés alá. A nevezett két gyümölcsfajt együttvéve, kétség kívül legtöbb válfajból álló volt a n. tisz. Kovács József bátorkeszi lelkész uré; de a kiállított gyümölcsök fejlettségét tekintve, messze hátra marad 1867-diki kiállításától. Ugy látszik hogy az időjárás nem kedvezett a múlt évben gyümölcsének. De más részről azt is kénytelen vagyok megjegyezni: miszerint számos válfaj hibásan volt megnevezve, sőt több egészen névtelenül állítottat ki; mit nem tulajdoníthatok egyének, mint annak, hogy a küldemény későn érkezvén,

nagy sietséggel rakatott ki; s ilyen esetben lehetetlen tévedéseknek elő nem fordulni.

A bátorkeszi csak most érintett kiállítást a kecskeméti gyönyörű kiállítás, alma válfajokra nézve számban is meghaladta, szépségére nézve pedig sokszorosan felülmúlta. Ily szépen kifejlett gyümölcsöket látni, valódi élvezet volt! De ez csak a talaj jószágát bizonyította; míg a meglepőleg sok válfaj azt mutatta ki, hogy Kecskeméti városa a gyümölcsészet terén nagy haladást tett s jogosan mondhatni, miként az első közt áll. Fajdalom azonban, hogy e sok szép gyümölcsök nevét, saját természetük sem ismerik; mert legtöbbnyire helytelen elnevezésekkel volt kiállítva. Pedig jóllehet állíthatom, miszerint ezek közt oly kitűnő példányok fordultak elő, melyek izelés alkalmával egészen megragadták az izlelőket. Többet meg is határoztunk azokból s valódi neveiket, izelési jegyzőkönyvünkben kitettük. De mindnyáját meghatározni hureulesi munka lett volna, miután minden izelés alkalmával 70—80 különböző válfajú gyümölcsöt kellett bírálunk. Ezeket egyenként szorosan meghatározni, azon 2—3 izelési óra nem elég; így tehát csak a kitűnőbbekre szorítottunk.

A kecskeméti gazdag és szép kiállítást, az almá-fajok gazdagságát tekintve, a Liptay Ede kiállítását követve Szabolcs megye, Nagyalu községéből. Ezt, tekintve a gyümölcsök fejlettségi fokát, nem mondhatom kitűnőnek; de kitűnő volt a ritkább válfajok nagy számára s az elnevezésekre nézve. Már maga, az a minden kiállításnál utánzásra méltó körülmény is emelte, hogy a gyümölcsök nevei, ezeknek oldalára voltak calligraphice felírva. Azenben szorosan vizsgálva, itt is fordultak elő, noha nem nagy számban, tévedések, az elnevezések körül; mit annak tulajdonítok, hogy a tulajdonost, a válfajok összeszerzésénél, a galy, vagy csemete küldők vezették tévutra. Mindemellett azt hiszem,

miként kevés ily szép s kevésse hibás elnevezésű gyűjtemény van honunkban magánosok birtokában, egyes nagy urakat, kik műkerteseket tartanak, kivéven.

A Liptay ur gyűjteménye után épen egy ilyet akarok bemutatni az olvasó közönségnek. A gróf Szapári fele gyűjteményt Fegyvernekről Helyesmegyéből. Ez volt körtékre nézve a minden Helyesvársát messze túlhaladó kiállítás. S itt ha az érdem egyrésztől a tulajdonost illeti, a mennyiben annak gyümölcsészeti szenvedélyéről tesz tanubizonyosságot: más részről a kertészeknek, a ki a gyümölcsök kifejlését szakértőleg elősegítette, szinte annyi érdeme van. Valóban meglepő volt, a szakértőre nézve e körtegyűjtemény, akár az egyes válfajok gyönyörű kifejlett állapotát, akár ezeknek gazdagságát, akár a jeles ujdóságok bőségét tekintve; sőt mitöbb, a nevezett gyűjteményben, az elnevezéseket tekintve, minden kiállított gyűjtemény között, legkevesebb tévedést találtunk. Alma gyűjteménye is igen kitűnő volt a maga nemében, számos angol s amerikai ujdóság fordult abban elő, melyet eddig itt nem észleltünk. Több kitűnő válfajok galyait meghoztatni határozta az egyet, mind az almákból, mind a körtékből.

Méltó vetély társa volt e szép gyűjteménynek a Tóth Istvánné a teccsi pusztáról Csongrád megyéből. Nem tudom hogy a tisztelt ur kertjétek szakértő műkertes kezelé? vagy a gazdag talaj befolyásának kelle tulajdonítanom ritka kifejltségű gyönyörű gyümölcsöt? S mi még több, ezen gyűjtemény igen sok kitűnő válfajban gazdag; s mi legtöbb ezek, kevés kivétellel, helyesen, szakértőleg is voltak elnevezve. Továbbá ez és az előbb említett két gyűjtemény oly kifejlett gyümölcsöket foglalt magában, hogy azokon akarva, nem akarva megakadt egy a szakértők, mint a műkedvelők szeme. Ezen gyűjteményből is több rendű válfajt jegyeztünk ki beszerzés végett. (Folyt. köv.)

muel 2 frt; Borsi Lajos 5 frt; Konrad Sámuel 1 frt; Nagy Bálint molnár 40 kr; Schön Simon m. v. 25 kr; Harsányi János 5 frt; Somogyi Dániel 2 frt; Károly József m. v. 1 frt; Márkus Sándor 1 frt; Udvarhelyi Károly 10 frt; Lugosi József 1 frt; Váradi István 5 frt; Vecsey Kornél 50 kr; Vecsey Kornélia 40 kr; Vecsey Irma 40 kr; Vecsey Mária 20 kr; Reich Adolf m. v. 30 kr; Böszörményi József 40 kr; Takács István 40 kr; Hegymegi Gábor 35 kr; Molnár Gaborné és Sáfárány Imre 1 frt; Szabó Beniamin 1 frt; Erdély János 40 kr; özv. Orosz Mártonné 20 kr; Kovács János 2 frt; Szabó Sándor 1 frt; Biró Rítók Zsuzsanna 1 frt; Pröszl Józsa Ilka 2 frt; Makay György 50 kr; özv. Szalay Istvánné 20 kr; Szél János 1 frt; Kiss Lajos 1 frt; Nagy Gábor 1 frt; Báthory Sándor 1 frt; Báthory Sándorné 1 frt; özv. Batory Mihályné 1 frt; Batory Vilma 1 frt; Batory Irén 1 frt; Batory Sarolta 1 frt; Kozma Sára cseléd 10 kr; Pásztori Ferenc cseléd 10 kr; Szilágyi Gábor 2 frt; Debreczeni Gábor 2 frt; Huzrik Károly 1 frt; özv. Bör Ferenczné 50 kr; Albert István 50 kr; Török András 1 frt; Balkányi Szabó Lajos 2 frt; Boczkó Sámuel 2 frt; Hoffman Ignác m. v. 20 kr; Kiss Gergely 50 kr; Rajcsányi Alajos m. v. 50 kr; özv. Farkas Istvánné 1 frt; Czajzing Gusztáv. 2 frt; özv. Kiss Andrásné 1 frt; id. Jeni József 4 frt; Tóth Sándor 2 frt; Koszorus Lajos 1 frt; Szallár Ferenc 4 frt; Pásztor Jánosné 5 frt; Jakab Mihály 1 frt; Szabó József 5 frt; Borbély János 6 frt; Vecsey Imre 50 frt; A nemes kőmives czéh 25 frt; Szabó Mihály 2 frt; Ónady Gaborné 1 frt; Protestánsok adománya 226 frt 25 kr; más vallásuktól 31 frt 95 kr; intőzetektől és testületektől 35 frt; összesen 293 frt 20 kr.

2-dik t i z e d b ő l: Révész Bálint 10 frt; dr. Török József 5 frt; dr. Hegedűs Pál mv. 5 frt; Bignió János mv. 50 kr; Bignió József mv. 50 kr; Reinhardt János 30 kr; Tóth Sámuel 5 frt; Friedman József mv. 50 kr; Donát Jánosné mv. 2 frt; Szép Sándor 50 kr; Kain Albert 2 frt; özv. Valics Antalné 5 frt; Polgári Dániel 30 kr; Pesti Jánosné 1 frt; Rosenfeld Jakab mv. 1 frt; id. Szabó István 1 frt; Komlóssy Imre 5 frt; Komlóssy Karolina 1 frt; Baranyi Miklós mv. 10 frt; Sebess György 1 frt; László Sándor 1 frt; Faragó Bálintné 1 frt; id. Polgári Dániel 1 frt; Somogyi Karolyné 1 frt; Besztercei Károly mv. 5 frt; Kun Péterné 50 kr; Kállai Imre 20 kr; Kun István 40 kr; Gyarmati Jánosné 10 kr; György Ferenc 10 kr; Gyarmati István 50 kr; Tóth Mihály 1 frt; Sarkadi Ferenczné 20 kr; Csikos Ferenc 2 frt; Borsi András 2 frt; Nagy József 30 kr; Szabó Mihály 20 kr; Molnár Ferenc 50 kr; Kabai Mihály 20 kr; Pecze Sándor 50 kr; Boda Pál 2 frt; Kadár Balint 1 frt; Moesi József 1 frt; Szathmári András 1 frt; Ács József 10 kr; Nagy József 2 frt; Jobbágy József 50 kr; Szabó József 40 kr; özv. Kovács Istváné 1 frt; Nagy József 10 kr; Schvarcz József mv. 50 kr; Dobi Mihály 60 kr; Czeizing József 20 kr; Böszörményi Lajos 40 kr; Kosdi András 50 kr; Peleskei Pál 50 kr; Pál Gusztáv 20 kr; Schirf Lőrincz mv. 40 kr; Kovács János 1 frt; Lőrincz János 1 frt; Nagy András 10 kr; Sipos Ferenc 30 kr; özv. Albert Istvánné 1 frt; Gál Istvánné 1 frt; Gál Lajos 1 frt; Kiss József 1 frt; főbíró Szabó Bálint 5 frt; Gaál Ferenc 1 frt; Sarkadi Ferenc 2 frt; Bacsó Balintné 1 frt; Kocz Elek 1 frt; Tóth Ferenc vsz. főjegyző 1 frt; Fényes Menyhért 10 frt; Holvai Gyula 1 frt; Mészáros József tanácsnok 1 frt; Hegedűs István 3 frt; Jóna Dániel 1 frt; Vozári Lajosné 1 frt; Arany Sándor 2 frt; Koszorus Gábor 20 kr; Tóth József 20 kr; Károly Antal mv. 5 frt; Korugor Lajos 3 frt; Nagy István 2 frt; Szalai József 2 frt; özv. Szabó Demeterné 2 frt; Pávai György 30 kr; Schirf József mv. 20 kr; Schvarcz Jakab mv. 50 kr; Balla Mihály 1 frt; Kadár István 1 frt; Várhelyi Sámuel 5 frt; Várhelyi Sándor 1 frt; Kovács István 30 kr; Beke Mihály 2 frt; Csengeri Ábrahám mv. 50 kr. — Protestánsoktól 117 frt 70 kr; más vallásuktól 31 frt 60 kr; összesen 149 frt 30 kr.

Fővárosi hírek.

— Ő felsége a király hétfőn, jan. 23-kán a reggeli postavonattal Bécsből Pestre érkezik.
— Ő felsége jan. 9-diki elhatározásával megengedte, hogy a II. m. kir. jótékonyági államsorsjáték tiszta jövedelme az 1849-dik évben munkaképtelené lett honvédek javára fordítottassék, illetőleg, hogy az ezen államsorsjátékból eredő tiszta jövedelem az e célra megalakult „országos honvédegyezményegylet” rendelkezésére bocsátassék.
— Sgalitz er Vilmos, pesti ismert nagykereskedő, a január 20-dikán meghalt.
— A pesti kapitányságnál 1870-ben 11,645 személy volt elfogva. Ezek közül 5465 csavargó, 380 kolduló, 956 lopási gyanúból, 3962 rendőri kihágás miatt, 46 testi sértésért, 840 megszabadult rab, 6 a katonai hatóságától.

Országgyűlési tudósítások.

Képviselőház 266. ülése jan. 19-kén d. e. 10 ó.
Elnök: Somsich Pál. 9 kérvény bejelentése után Henselmann Imre azon hat. javaslatot nyújtotta be: miután az 1.300.000 frton megvett nemzeti képtár helyisége tűzveszélyesnek nyilvánítottatott, a közoktatásügyi miniszter oda utasítottassék, hogy a képeket a tűzveszélyes helyiségekből rögtön távolíttassa el s azok tűz- és vízmentes helyiségekben minél előbb felállításáról gondoskodjék.
Stratimirovics György: A miniszterelnök-

bőz interpellatiót intéz a Poroszországgal közelebb mutató egyetértésre vonatkozólag.

Az ünczozásra vonatkozó t.javaslat véglegesen megszavaztatott. — 10 óra 50 perczkor zárt ülésé alakult a ház az Illésy Györgyné gyorsírószági kérelme feletti eszmecsere váltás végett.

Képviselőház 167. ülése jan. 20-kán d. e. 10 ó.
Elnök: Somsich Pál.

Hodossy Imre: Felszólal az ellen, hogy az elnök ma nyilvános ülést hívott egybe. A költségvetés tárgyalása előtt a ház határozata folytán 24 órai szünetnek kell lenni. — Elnök kijelenti, hogy a mai ülés egybehívása tevédesen alapul. — Az ülés erre d. e. 10 óra 35 perczkor eloszlik.

Képviselőház 268. ülése jan. 21-kén d. e. 10 ó.
Elnök: Somsich Pál. 7 kérvény beadása után Horn Ede interpellatiót intéz a pénzügyérhez a bécsi nemzeti bank jan. 18-kán tartott közgyűlésén felhozott állítások iránt.

Szatlmáry Károly interpellálta a honvédelmi minisztert: szándékozik-e lépéseket tenni arra nézve, hogy a szolgálaton kívüli fegyverviselés mind a sorkatonaságnál, mind a honvédségnél megtiltassék?

A főrendiház jegyzője átjuttotta a főrendiház által véglegesen elfogadott ünczozási t.javaslatot.

Irányi Dániel határozati javaslatot terjeszt a ház elé: hogy utasítsa a képviselőház a miniszteriumot, hogy t.javaslatot készítsen, mely szerint az államtitkári, miniszteri tanácsosi és ezekkel egyenlő, valamint az elnöki titkári állomások kivételével, minden rendszerített államhivatal előre meghatározott vizsgálat és bizonyítványok alapján, az illető miniszter által kinevezett bizottmány előtt tartandó pályázat utján töltessek be, fenmaradván a miniszternek a jog, mely szerint az ajánlottak közül szabadon választhasson.

Napirend az 1871-dik évi költségvetés tárgyalása. Felolvasatott az állandó pénzügyi bizottság általános jelentése az 1871-dik évi államköltségvetés tárgyában. (E jelentés több megismertetjük.) — Ezután beszélt Széll Kálmán előadó s elmondá, hogy a miniszteri előterjesztéshez képest 143.440,135 forint az előirányzott kiadási összeg; de azon törlesztések után, melyeket a pénzügyi bizottság a háznak ajánlatba hoz, az 141.532,000 frt marad; a honvédkerületi parancsnokságok számára előirányzott költség 273.000 frtot tevén, ezzel a kiadások 141.800,000 frtot tesznek körülbelül; a rendes bevételek pedig 159.971,000 frtot tesznek. — Az 1870 ki költségvetéshez hozzászámítva azon póthiteletek, melyek törvényhozásilag az év folytában megszavaztatottak, a kiadások rovata: 133 millió 216 ezer frtot tesz ki keresztszámban. Az 1871-ki költségvetés 141.800,000 frt kiadást mutat fel; tehát 8.690,000 frttal többet az 1870. kiadások rovatánál. stb.

Beszédek még ezen ülésben: Simonyi Ernő, Kerkápoly K. s Máriaßy Béla. — Ülés vége d. u. 2 ó.

Felsőház ülése jan. 19-kén déli 3/4 órakor.

Elnök: Majláth György. A képviselőház jegyzője áthozza az ünczozási t.javaslatot; tárgyalása a holnapi ülésre tűzetik ki.

B. Majláthényi László interpellatiót intéz a pénz- és igazságügy-miniszterekhez az iránt, hogy a bélyeg- és illetékdíjszabály azon rendelkezése, mely szerint a fokozatos illeték alá eső jogügyletek iránt kötött szerződések eredeti példányai 8 nap alatt, az illeték háromszoros megszámlálásának terhe alatt, az illető adóhivatalnak bemutatandók; hajlandó-e a miniszter azon a közönségre nevez hátrányos terheltelesen könynyíteni.

B. Nyáry Gyula két interpellatiót nyújtott be: a volt urberes negyedek állományok fenoszthatlanságának megszüntetése, és a magyar vasuti szállító-kocsiknak külföldről való visszahozatala iránt. — Ülés vége 1 órakor.

Felsőház ülése jan. 20-kán déli 3/4 ó.

Elnök: Majláth György országbíró.
Gr. Cziráky János: A főrendiház állandó 3-as bizottsága részéről átjuttítja a jelentést: a magyar sorkadói csapatokhoz és tengerészethez 1871. évben kiállítandó ünczok és póttartalékok megajánlásáról szóló t.javaslat iránt. — Ez változás nélkül elfogadtatott. — Ülés vége d. u. 1 órakor.

Reichsrath delegatíó XIV. ülése jan. 18. d. e. 11 ó.

Elnök: Hopfen. Napirend: A külügyminiszterium költségvetése feletti részletes vita, melynek folyamában főleg a titkos kiadásokra és a római kérdésre nézve történtek hosszabb felszólalások, mikre Beust gr. részletesen felelt. A külügyminiszterium költségvetésének tárgyalása ma befejeztetett. — Ülés vége d. u. 3 órakor. Legközelebbi ülés 27-kén lesz.

Magyar delegatíó X. ülése jan. 21-kén d. u. 5 ó.

Elnök: Bittó István. Napirend volt a közös pénzügyi miniszterium költségvetése. — Azután a zárszámadásra nézve jelentetett, hogy az albizottság constátályn a zárszámadás tetleges főösszegeit, szigorlat alá vevé az egyes miniszteriumok terheire ezekből eső összegeket, ugy a megtakarításukat, mint a tulkiadásokat; s ezek indokait részletezve megbirálván — a végeredményre nézve azon határozatot hozza javaslatba, hogy az egyes, a zárszámadásból kivethető tételeknél történt tulkiadásokra indemnitás adassék. — Elfogadtatott. — Ülés vége 7 1/4 órakor.

Legújabb.

— Lille, jan. 21. A „Progres du Nord” írja: A mi kitünően felszerelt északi hadseregünknek csak romjai menekültek nyomoruságos felszerelssel Cambraiba. A mozgóerők közt különösen nagy a rettegés ennek tulajdonitandó, hogy a csapatát elvesztettük. — Testeim kormánybiztos s az északi departement prefete beadták lemondásukat. — Gambetta épen most ideerkezett.

— Versailles, jan. 21. A bombázást a legutóbbi napokban szünet nélkül folytattuk. Ma megkezdtek St-Denis ellen is a tüzelet. Az ellenségnek terve — melyszerint az elmúlt éjjel Langresből kirohanva, Chaumont táján felállított landwehr csapatainkat tönkre tegye — nem sikerült.

— A „N. fr. Presse”-nek távirják január 21-ről Cambraiból: A rettegés általános; a poroszok erre fel vonulnak, már ágyudörgést is hallhatunk. Faidherbe minden csapataival Lillebe és Douaiba vonul vissza.

— Brüssel, jan. 22. A poroszok a Cambrai előtti sémczok előtt állanak. Porosz bombák estek a városba. Faidherbe Douaiban van. Farre tk Lillebe érkezett.

— Berlin, jan. 22. (Hivatalos.) Versailles jan. 21. A császár a császárnéhoz. Az ellenség tegnap délelőtt teljesen visszavonult Párisba. St. Cloud előtt még 15 tiszte és 250 közembert ejtettünk foglyul. St. Quentinél (az északi hadseregnél) az ellenség foglyok, halottakban és sebesültekben mintegy 15 000 embert vesztett, aztán egész Valencieneig és Donai-ig vonult vissza s Cambrai-t ujra megszállotta.

— Genf, jan. 22. Frigyes Károly hg. hadseregének egy része keletre csapott át, hogy Autunon át haladva Bourbaki hadseregét hátulról támadja meg. A hetedik porosz hadtest elért Besancon alá. Bourbaki helyzete rendkívül válságos.

— Londonban a conferentia jan. 17-kén déli egy órakor megnyitottatott. Jelen voltak: Lord Granville, gr. Apponyi, Cadorna, gr. Bernstorff, báró Brunnon és Mussurus pasa. — A 2-dik ülés 24-kén leend.

— London, jan. 20. A lapok a Gladstone-kabinet bukásával fenyegetnek, ha Otway s Childers utódjainak kinevezésénél a Bright-párt figyelmen kívül hagyatnék.

— München, jan. 21. A képv. kamara a szövetségi szerződéseket névszerinti szavazás után 102 szóval 48 ellenében elfogadta.

Kereskedelem, ipar és gazdászat.

— Debreczen, jan. 23. A mai elöhetivására egész napon át szállingózva folytonosan hozták be az életet, és mindaz csak hamar talál vevőkre. Az árak erősen tartják magokat. — A sertés vásár látogatott volt, és csökkent áron sok kövér sertés kelt el; az ár font száma 2 krajczárral szállott, — 22—24 kron kelvén a hizott sertés fontja. — Az idő kellemes napfényes, nappal mérsékelve olvad, éjjel pedig rendszeren fagy. A hőmérő reggel 8 órakor 2 fokot mutatott a 0 alatt, d. u. 2 órakor pedig 2 fokot a felett.

173dik ÁRJEGYZÉKE

az „István” gőzmalom készítményeinek.

Kiszámlázás mellett.

Arak osztrák érteklben, költségmentesen. Debreczenben kötelezettség nélkül.

Ingyen szákkal:

A. osztali dara nagy szemű	15 frt.	40 kr.
B. ugyanaz apró szemű	15 "	40 "
C. dara középszerű	14 "	40 "
0. királyliszt	14 "	80 "
1. lángliszt	14 "	20 "
2. monliszt	13 "	80 "
3. szemlyeliszti különös	13 "	— "
4. ugyanaz	12 "	60 "
5. fehérkenyerliszt 1-ső rendű	11 "	60 "
6. ugyanaz 2-dik rendű	10 "	40 "
7. barnakenyerliszt 1-ső rendű	9 "	40 "
8. barnakenyerliszt 2-od rendű	8 "	40 "
Rozsliszt 1-ső rendű	9 "	20 "
Rozsliszt 2. rendű	7 "	60 "
00. árpakása	18 "	— "
0. árpakása	16 "	— "
1. árpakása	12 "	— "
2. árpakása	10 "	— "
3. árpakása	9 "	— "
Árpakara	11 "	— "

Szák nélkül:

Korpa	2 "	— "
Lábliszt 1-ső rendű	6 "	— "
Lábliszt 2-od rendű	3 "	40 "
Árpaiszt	4 "	20 "

A buza és rozs készítmények eladása netto 150 bécsi fonttal, az árpakása netto 100 bécsi fonttal — ingyen száka pakolva, — történik.

Simaórlés mázsánként: 70 kr. Darálás: 35 kr.

Debreczen 1870. nov. 27.

— Pest, jan. 21. A hét közepén nagymérvű olvadás állott be, a hét elején és végén pedig mérsékelt fagyás uralkodott. Az életüzlettről semmi kedvező fordulatot sem jelezhetni; a pangás folytonosan tart; leginkább a malmok szükségleteire történnek vásárlások; s a buza ára 5 frt 70 kr; a rozsé 3 frt 45 kr; a tengeri 2 frt 75 kr körül változik; a liszt-üzlet még mindig nehezen mozog a szállítási akadályok miatt; gyapju mintegy 1500 mázsa kelhetett el, az árak nem változtak; a sertés helyben 23—26. Bécsbe 24—27, kivitelre 29—30 frt; uj-repczére 13 frttal kötötten szerződés, köblére; szajonna 28—29 frt; zsir 35 frt; gubics 18—19 frt; paprika 14—19 frt; eny 33 frt; — nyers-bőrből kevés a készlet s ezért állandóan élénk a kelendősége; a készbőr itt helyben nem igen keresett, hanem a helyett a debreczeni vásáron volt jó kelete.

